

en større Stormflod, som fuldstændig overfyldte Fjorderne med Sand og til Dels nedbrød Husene, som altsaa maatte flyttes bort. Endnu var der dog 2—300 Allen til Havet; men i dette Dieblit ligger den Grund, hvorpaa disse Gaarde stod, ikke saa langt et Stykke fra Land ude i Havet, altsaa atter et Bevis for, hvorledes Havet skifter bort fra denne Kyst. Jeg tror her for det første at have vist, at Bortskjeringen af Kysten paa denne Strækning, der søges beskyttet, er meget betydeligt og langt betydeligere end den, som fremkommer ved Vandbygningsdirektorens Sammenligning. Saaledes som jeg anførte før, er der efter min Mening ikke deraf tilstrækkelig Grund til at foranledige saa kostbare Foranstaltninger som den, man er i Færd med at gjøre. Der er derimod store Interesser, der ligge bagved og som tillige derved søges beskyttede og efter min Mening ville kunne beskyttes; naar Høfderne, hvad der er selvfølgelig, slutte sig til Dæmninger. Endvidere skal jeg blot tillade mig en eneste Bemærkning ligeoverfor den høitærede Minister med Hensyn til Bygningen af de 4 Høfder, der ere bevilgede for indeværende Aar. Den høitærede Minister udtalte, at det var en Misforstaaelse af mig, naar jeg havde udtalt, at Vandbygningsdirektøren havde stillet Fordringer til Lodsseierne, som disse ikke saae sig i Stand til at udføre, og at dette skulde være Grunden til, at de ikke havde udført det til Bevillingen knyttede Digeanlæg, de selv havde antydet at ville udføre, og som var stillet som Betingelse for, at Høfderne kunde bygges. Jeg er for det Første enig med den høitærede Minister i, at naar Vedkommende have søgt om Beskyttelse og paataget sig at udføre Diget, saa er det kun rigtigt, at det ogsaa bliver dem paalagt at gjøre det; men jeg skal tillægge, at de Diger, de havde tænkt sig, vare lig dem, der ere opførte omkring Hærbøve, og hvorved man der tror sig beskyttet, nemlig Diger 6 Fod over daglig Vandstand, og det uagtet der indenfor dem boer 11—1200 Mennesker. Et lignende Dige havde de ogsaa tænkt sig for at sikkre mod Oversvømmelse, thi de Fjorde, hvorom der er Tale, ere dels Enge, dels Græs-fjorde. De fik altsaa Paalæg om at udføre Diget, men samtidig blev det gjennem Amtet, fra Ministeriet, betydet dem, at de kunde vente at faae nærmere Bestemmelse for, hvorledes Diget i det Hele skulde være. I den Anledning søgte de Oplysning hos Ingenieur Sibiger i Lemvig, som de vidste, at Vandbygningsinspektøren havde antaget til at møde paa hans Vegne; af Sibiger modtog de en Skrivelse fra Vandbygningsdirektøren, dateret den 28de Mai 1878, hvori denne udtalte, at han ved en Skrivelse fra Indenrigsministeriet var bleven anmodet om at tage under Overveelse, hvorledes dette Dige skulde være, og at han da maatte anse det for nødvendigt, at Diget fik saadanne Dimensioner, at det i alle Tilfælde sikkrede imod enhver Storm-

flod. Det skulde derfor have en Høide af mindst 10 Fod over daglig Vandstand, tilstrækkelig Skraaning og endvidere Stenbæklægning ud mod Limfjorden. Et saadant Dige vilde imidlertid koste mindst det Firdobbelte mod, hvad man tænkte sig at anvende, og som var 30—40,000 Kr. Da det nu var Mere, end de Vedkommende saae sig i Stand til at udrede, blev Sagen standset; men da det senere kom til deres Kundskab, at Ministeriet ikke bestemte fordrøede, at de under alle Omstændigheder skulde udføre Diget, have de nu søgt Sagen fremmet ved at rekvirere en Landvejenkommission, som allerede har holdt Møde og sandsynligvis i dette Dieblit afgivet sin Rkendelse. Jeg skal endnu blot til, hvad jeg forleden udtalte, føie, at det, som af Vandbygningsinspektøren er anført om de Ulykker, en Stormflod Ost fra kan udrette, maaske til en vis Grad er rigtig, endstjændt jeg tror, at den Beretning, hvortil han støtter sig, ikke er fuldt paalidelig. Den er afgiven af en Herredsfoged i Lemvig 4 Aar efter Stormfloden, der er ingen som helst Høide angivet for Stormfloden, og man finder i Beretningen nogle poetiske Udtryk, som jo for øvrigt ikke kan tillægges nogen virkelig Betydning. Faktum er, at et Gjennembrud har fundet Sted Vest fra, og at Vandmasserne, som ved Stormfloden ere pressede ud i Limfjorden, have søgt Udløb, da Havet er blevet lavere end Fjorden. De Forhold, som paa denne Stormflods Tid fandt Sted, kunne i det Hele ikke mere indtræde. Den Gang var der Rytter helt igjennem, kun afbrudte ved de enkelte Gjennembrud, 3 i Tal; nu derimod er der en hel Strækning af 2 Mil, hvor der ingen Hindring er for, at Vandet kan løbe af, naar der er højere Vandstand i Limfjorden end i Bøsterhavet, og der er derfor ingen Fare for, at en Stormflod, selv om den gaar nok saa høit, vil foranledige de Ulykker Ost fra, som den gjorde den Gang. Det har jeg troet at burde anføre, haade til Berigtigelse af den ærede Ministers Ytringer og til Forsvar for, hvad jeg i den Henseende har anført tidligere, og jeg har, saavidt jeg veed, ikke anført Andet, end hvad der er fuldstændig overensstemmende med de faktiske Forhold.

Indenrigsministeren (Steel): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Vilde) udtalte igaar Omste om at faae oplyst, hvilke Grunde der har foranlediget Veterinærpolitiet i Søbjerg til at have nedlagt Forbud mod Udførselen af de Kreaturer, der vare komne dertil fra Sverig. Jeg saae mig igaar kun i Stand til at udtale en Formodning om, hvilke Grundene kunde være, og at de maaske laa i en Misforstaaelse af en Bekjendtgjørelse fra Ministeriet af, saa vidt jeg hukker, 28de August dette Aar. Efter idag at have modtaget Indberetning fra Paagjældende angaaende denne Sag, kan jeg stadfæste, at min Formodning i den Henseende har